

en hel Del Interesse for god Musik og god Sang; og det er da ikke saa mærkeligt, at den koncentrerer sig om den eneste Operascene, vi have. Men noget gør det ogsaa, at vi i Øjeblikket have særlig gode Kræfter ved Operaen. Derfor gaar Operaen for Øjeblikket bedst og giver de bedste Indtægter. Ganske vist er Operaen ogsaa en dyr Ting, det indrømmer jeg det ærede Medlem. Men det ærede Medlem erkendte ogsaa, at Forholdene vare i høj Grad vanskelige, saa at man i sine Overvejelser ikke straks kunde være paa det rene med, hvad man skulde gøre. Den samme Erkendelse har jeg. Naar der en Gang kommer et Tilbud om en virkelig god privat Drift, kan man jo ogsaa nærmere overveje Spørgsmaalet om, hvorledes man skal indrette sig, om man skal lade Teatret blive en Talscene og fjerne Operaen, eller omvendt. Det er altsammen noget, der skal overvejes. Mit Indtryk er det, at Operaen trives bedst paa den nuværende Scene, den passer bedst for Operaen. Det ærede Medlem ankede ogsaa over Kontoen, Gratifikationer efter Øjeblikkets Tarv, der skal forhøjes med 4,000 Kr. Det ærede Medlem anførte, at det vilde være meget bedre at faa en virkelig fast Forhøjelse af Lønningerne. Det er jeg enig med ham i, men det vilde ogsaa være meget dyrere, thi med en Lønningsforbedring paa 4,000 Kr. vil man ingen Steder komme. Man ønsker ogsaa fra Teatrets Side at faa en ny Lønningslov, men saa usikre som Forholdene nu ere ved Teatret, mener jeg, at det ikke vilde være rigtigt af mig at komme med en Lov om forhøjede Lønninger for det. Man har fra Teatrets Side da ønsket at kunne hjælpe i visse Tilfælde, hvor der var Trang dertil, med smaa Lønningsforbedringer. Jeg har ment at kunne gaa den Vej og give 4,000 Kr. mere. Det er Grunden til dette Forslag, og jeg haaber ogsaa, at Tinget vil gaa ind paa det. Ellers er der ikke foreslaaet særlige Forhøjelser paa det kongelige Teaters Budget.

Det er egentlig de Bemærkninger, jeg har at gøre. Det ærede Medlem, der sidst talte, fremførte en Del om den almindelige Politik, og der er endnn saa meget i Blodet hos mig af det gamle Ordførerskab, at jeg havde megen Lyst til at svare, men det ærede Medlem kom ind paa saa mange politiske Betragtninger fra Fortiden endog helt tilbage til 1854, at det ikke frister mig til at komme ind herpaa i Øjeblikket, idet jeg tror, at vi kunne anvende vor Tid nok saa nyttigt. Jeg skal kun nævne, at man kan tale, saa meget man vil, og frem

og tilbage om Parlamentarismen og Ikke-Parlamentarismen, men Kendsgerningerne ere der, og dem faar man at bøje sig for, enten man ønsker det eller ikke ønsker det. Det ærede Medlem sagde, at han tog Situationen med Ro, og Højre kunne gøre det, thi det, Højre vilde, det skete, man vidste jo godt, at under det nuværende System vilde det samme ske, som under det tidligere. Naar det ærede Medlem har denne Erkendelse og har haft denne Erkendelse, hvorfor har han saa kæmpet saa ivrigt i tidligere Tid, imod en Forandring? Saa er det jo kun rent og skært de personlige Spørgsmaal, som han har kæmpet for. Det ærede Medlem anførte et Par Lovforslag, som Bevis for, at nu skete akkurat det samme som tidligere. Han nævnte Statslaansloven, og han gik ud fra, at Folketinget i Fjor havde sagt nej til et Statslaan. Det har Folketinget ikke gjort. Hverken her i Salen, hvor hele Folketinget er til Stede, eller i Finansudvalget, er der fra vor Side sagt nej. Derimod blev der stillet et Krav til den daværende Regering om at afgive en Erklæring, der skulde gaa ud paa, at Pengene ikke vilde blive brugte provisorisk. Vi fordrede en Erklæring, der kunde sikre os imod Provisorier, men denne Erklæring kunde vi ikke opnaa fra den tidligere Regering. En saadan Erklæring er ikke krævet af den nuværende Regering, men den nuværende Regering er stillet saaledes, at ikke alene dens Parti er trygt lige over for dette Spørgsmaal, men ogsaa Højre og det ærede Medlem, der talte paa Højres Vegne, er saa tryk i sit Hjerte, som han overhovedet kan være paa noget, at hvad der end sker under den nuværende Regering — denne Forskel er der paa denne Regering og forrige Regeringer — provisoriske Love som Kampmiddel mod dette eller det andet Ting bliver ikke udstedt af denne Regering. Det ærede Medlem nævnte ogsaa et Forslag, der er forelagt af Krigsministeren, som noget særligt højreagtigt. Jeg skal om den Ting kun sige, at Krigsministeren netop sluttede sin Tale med Ord, der tydelig nok sagde, at han følte sit Ansvar saa stærkt, at hvis han ikke fik denne Bevilling ført igennem, havde han kun et at gøre, nemlig at unddrage sig Ansvaret paa ordinær Vis. Disse Ord hørte vi heller ikke fra den tidligere Regering.

I øvrigt vil det nok vise sig, efterhaanden som Forslagene kommer frem, det ene efter det andet, — Tid skal der jo til alting — hvori Ligheden og hvori For-